

POJEDNANIE (23) *sb n*

o, pierwsze e oraz a jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é oraz -é.

sg *N* pojednani(e) (8). ◇ *G* pojednania (10). ◇ *D* pojednaniu (2). ◇ *A* pojednani(e) (1). ◇ *N a. A* pojednani(e) (1). ◇ *I* pojednani(e)m (1).

Sł stp brak, Cn s.v. przejednanie, Linde XVIII w.

1. Zawarcie zgody, pokoju; *reconciliatio Mącz, Cn; regressus in amicum PolAnt; conciliatio, pax Mącz; reditus in gratiam Modrz; concordatio, reconciliatio concordiae a. gratiae Cn* (22) : Ieśliż się popędziłz słowy przeciw przyacielowi/ nie bożyże się gdyżci iełzcie zoftawa mieyfce poiednania *BibRadz Eccli 22/25; Mącz 62d, 84c, 140b; WujNT Matth 5 arg.*

pojednanie z kim (1): Nie godzi się go [sakramentu] przyjmować bez poiednania z bratem obrażonym. *WujNT Bbbbbbb4.*

pojednanie czyje [= między kim] (1): A nie ieft to rzecz wierze podobna/ áby poiednanie ich [...] miało być łzczere/ ktorzi zá máłuczki czás bárzo wielkie rozruchy między łobą wćzynáią *ModrzBaz 27.*

Wyrażenie: »pojednanie bliźniego« (1): Przetoż do Pokuty prawdziwey y nagrodá y poiednanie bliźniego/ potrzebnie należą *WujJudConf 90v.*

a. *O Bogu i człowieku (głownie za pośrednictwem Chrystusa): przywrócenie do łaski* (14) :

pojednanie przez kogo (2): [kacerstwo Symonowe uczyło] iż [...] przez ánioly poiednanie y przyłtęp do Bogá mamy. *WujNT 693. Cf pojednanie z kim przez kogo.*

pojednanie z kim przez kogo (1): *WujJudConf 87 cf* »pojednanie i porównanie«.

pojednanie czyje [= komu dane] [w tym: *G sb* (1), *pron poss* (1)] (2): gdyć włtyłz włzytcy Izraēlczyicy iżeś tę zelżywość vczynił oycu twemu (*marg*) To ieft/ Gdy odłthániełz od oycá twego/ żadney nádzieie nie mozełz mieć poiednania twego. (–) *BibRadz 2.Reg 16/21. Cf* »pojednanie z Bogiem«.

pojednanie czyje [= od kogo dane] (1): *WujJudConf 87 cf* »pojednanie i porównanie«.

Wyrażenia: »pojednanie [czyje] z Bogiem« (1): łam Pan Chriřtus ieft pośrzednikiem z łtrony náture: iż ieft śrzednym między Bogiem/ á człowiekiem: będąc w iedney perfonie y Bogiem/ y człowiekiem: co potrzebno było do poiednania człowieka z Bogiem. *WujNT 724.*

»przymierze pojednania« (2): co Moizełz o przymierzu poiednania mowił pod pokrywką a ogólnie/ to oni iáńniey oznaymowali/ [...] to ieft/ Mefyálzá á zbáwiciela być fundámentem przymierza onego. *BibRadz I 353v, I 353v.*

Szeregi: »pojednanie i porównanie« (1): Dał nam Pan Bog słuzebność poiednania y porównania łwego z ludźmi przez Chriřtułá/ y włoczył w nas słowo tego tho ziednania. *WujJudConf 87.*

»pojednanie i zbawienie« (1): [kacerstwo Symonowe uczyło] iż Chriřtus nie dofyć ieft ku poiednaniu y zbáwieniu *WujNT 693.*

Przen [czyje z kim] (2) :

Wyrażenie: »z (Bogiem) Ojcem pojednanie« (2): *ArtKanc F11v; Tyś [Jezu] twego ludu kochánim/ Grzełznych z Oycem poiednaniem. LatHar 65.*

a. *O spowiedzi i powrocie do bezgrzesznego życia* (5) : Przypusc [Maryjo] prośby náłze w świątobliwość twego wylłuchánia/ á odnieś nam łáłkę poiednania *LatHar 486.*

W połączeniu szeregowym (1): iednoſz tylko zbáwienie/ iedná wiárá/ iedno przymierze/ poiednánie z Bogiem *WujJudConf* 116.

Wyrażenie: »pojednanie z Bogiem« [szyk 3:1] (4): *KrowObr* 44; Boć inſzy ieſt vrząd przepowiadánia fłowá Bożego/ á inſzy odpufzczánia grzechow/ ále z obu ftron kápłani fą fłużebnicy tego to poiednánie z bogiem: gdy y ná kazaniu ku pokućie przywiedzą/ á potym ná fpowiedzi grzechy odpufzczáią. *WujJud* 87v; *WujJudConf* 116; *LatHar* 169 marg.

2. Zażeganie, załagodzenie [czego] (1) :

Szereg: »uskromienie a pojednanie« (1): ále y złorzeczeńftwá bywa vfkromienie á poiednánie [*maledicti est concordatio*]. *Leop Eccli* 27/23.

Synonimy: 1. pogodzenie, porownanie, zgodzenie, zjednanie.

Cf **POJEDNAĆ, POJEDNAĆ SIĘ**

ZCh